

Islamas draudžia mušti moteris

تحريم ضرب النساء في الإسلام باللغة الليتوانية

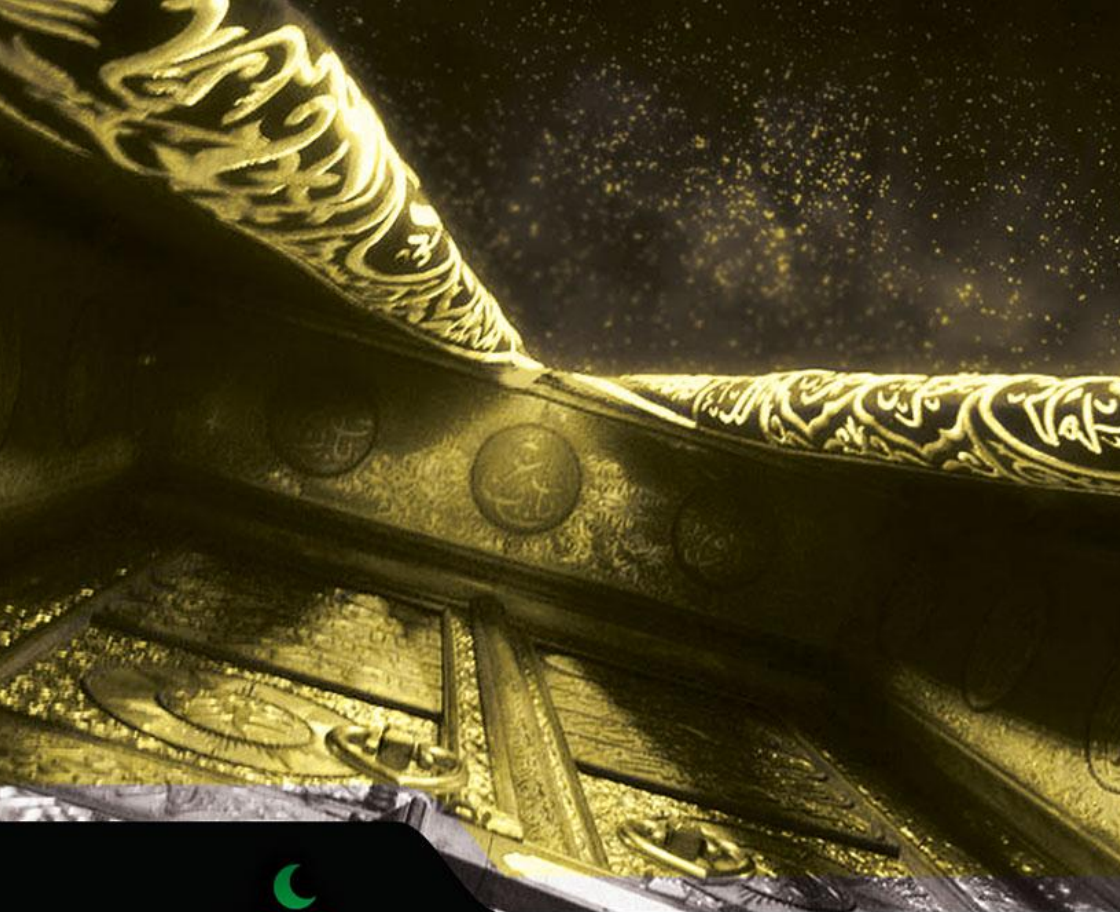
**AHMED AL-AMIR
& TSEKOURA VIVIAN**

Originalųjį tekstą arabų kalba peržiūrėjo

DR. ABD AR-RAHMAN ASH-SHIHA

Iš anglų kalbos vertė:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& VIEŠOJI ĮSTAIGA „ŠVIETIMAS IR PAVELDAS“**

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Pratarmė

Visa šlovė Allahui, Pasaulių Viešpačiui, Kuris pasiuntė Pranašą Muchammedą ﷺ¹ visai žmonijai, kad perduotų Gerąją žinią ir įspėjimą bei vestų Allaho keliu ir būtų šviesuliu visiems. Tebūnie Viešpaties palaima ir ramybė jam, jo šeimai ir Kompanionams.

Ši knygelė yra atsakas į šėtono paklaidintų ir apgautų žmonių tvirtinimus. Moterų mušimo islame tema plačiai diskutuojama, ne viename tinklalapyje nagrinėjamas šis klausimas, neturint nei supratimo, nei žinių apie jį, o kai kurie islamo priešai tiesiog kuria ir skleidžia melą. Jų žodžiai neturi jokio pagrindo. Štai kodėl norėčiau kilniam skaitytojui pateikti islamo požiūrį į moterų mušimą bei kaip šis požiūris skiriasi nuo kitų religijų, nes islamas yra vienintelė moterų, nepriklausomai nuo jų amžiaus, mušimą draudžianti religija. Aš jums pateiksiu šio klausimo detales, o jūs, įgiję žinių ir supratimą, galėsite spręsti.

Autorius

¹ ﷺ - Sallallahu aleihi uas-salam - iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą.

Pirmasis skyrius

Veiksmų klasifikacija pagal islamo teisę (šariją)

Pagal islamo teisę, kad būtų aišku, jog vienas žmogaus veiksmas yra leidžiamas, o kitas – draudžiamas, visi veiksmai yra suskirstyti į šias kategorijas:

- 1. Privalomi (fard)** - tai veiksmai, kuriuos islamo teisė, be jokios abejonės, liepia žmonėms atlikti: malda, pasninkas, zakiatas (kasmetinė privalomoji labdara, kurią turtingieji atiduoda vargšams). Šie veiksmai yra privalomi, ir kiekvienas, juos atlikęs, bus apdovanotas, o jų neatliekantysis – nubaustas.
- 2. Pageidaujami (mustachab)** - tai veiksmai, kuriuos islamo teisė skatina žmones atlikti, nepadarydama jų privalomais. Kiekvienas, juos atlikęs, bus apdovanotas, o jų neatliekantys nedaro nuodėmės ir nebus baudžiami. Tarkim, dantų valymas prieš maldą *siuaku* (nedideliu medžio pagaliuku, išplaušojančiu į šepetėlį).
- 3. Leidžiami (mubach)** – tai veiksmai, už kuriuos neapdovanojama, o jų neatlikus – nebaudžiama, pavyzdžiui, vaikščiojimas, automobilio vairavimas, skridimas lėktuvu ir bet kuris kitas įprastas veiksmas.
- 4. Nepageidaujami (makrūh)** – tai veiksmai, nuo kurių islamo teisė skatina susilaikyti, bet jie nėra draudžiami. Todėl kiekvienas susilaikęs nuo tokių veiksmų bus apdovanotas, bet juos atliekantis žmogus nuodėmės nedaro ir nebus už juos baudžiamas. Pageidautina susilaikyti nuo tokių veiksmų ir visko, kas galėtų prie jų privesti. Tačiau tokių veiksmų pasikartojimas ir jų atlikimo įprotis priveda iki Allaho nustatytų ribų peržengimo ir uždraustų

veiksmų. Nepageidaujamų veiksmų nelaikymo nuodėmė išmintis slypi tame, jog kartais tokie veiksmai gali būti neišvengiami. Pavyzdžiui, Allahas Aukščiausiasis nepakenčia skyrų, bet neuždraudė jų, kaip malonę Savo tarnams, kad, susiklosčius tam tikroms gyvenimo aplinkybėms, sutuoktiniai galėtų išsilaisvinti.

5. Draudžiami (charam) – tai islamo teisės draudžiami veiksmai. Jų atlikimas yra nuodėmė ir už tai yra baudžiama, o susilaikymas nuo jų – apdovanojamas. Draudžiamų veiksmų pavyzdžiai yra alkoholio vartojimas ir svetimavimas.

Skirtumas tarp to, kas leidžiama ir draudžiama

Leidžiamų dalykų išmanymas ir jų atskyrimas nuo draudžiamų yra islamo stuburas bei tikėjimo įrodymas, susijęs tiek su širdies, tiek ir su kūno veiksmais. Pagrindinė taisyklė - viskas leidžiama ir nėra draudžiama, išskyrus konkrečius atvejus, kurie įvardijami draudžiamais Korane ir Pranašo Muchammedo صلی اللہ علیہ وسلم *sunnoje*². Leidžiami veiksmai yra tyri ir geri, o draudžiami – blogi ir nepadorūs. Ir tai yra Allaho - Kūrėjo, Geradario ir Savo vergų reikalų Tvarkytojo - teisė leisti, ką panorėjus, ir uždrausti, ką panorėjus. Bet Allahas, kaip malonę Savo vergams, leido ar uždraudė tam tikrus veiksmus dėl logiškų priežasčių, paremtų nauda žmonėms. Jis leidžia tik gerus dalykus, o draudžia tik blogį.

Veiksmo perkėlimas iš vienos kategorijos į kitą

1. Perkėlimas iš leidžiamų į draudžiamus ir atvirkščiai.

² *Sunna* yra Pranašo Muchammedo, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, pasisakymai ir poelgiai (vert. past.)

Leidžiamas veiksmas gali būti perkeltas į draudžiamų veiksmų kategoriją, jei yra priežastis, dėl kurios sielai malonus ir geras veiksmas virsta blogu, šlykščiu, sielą žalojančiu veiksmu. Pavyzdžiui, vaikščiojimas gatvėmis yra leidžiamas veiksmas, bet jis gali būti uždraustas, jeigu šalies vadovas vardan piliečių saugumo paskelbė komendanto valandą.

Draudžiamas veiksmas gali būti perkeltas į leidžiamų veiksmų kategoriją, jeigu yra priežastis, dėl kurios toks veiksmas yra būtinas žmogaus gyvybės išsaugojimui. Pavyzdžiui, draudžiama gerti alkoholį, bet leidžiama, jei gresia mirtis nuo troškulio. Tarkim, žmogus pasiklydo dykumoje, o gerti turi tik alkoholio – tokiu atveju, jis gali atsigerti tiek, kad išgyventų, neperžengdamas ribų.

2. Perkėlimas iš privalomų į draudžiamus ir atvirkščiai.

Privalomas veiksmas gali būti perkeltas į draudžiamų veiksmų kategoriją, o draudžiamas – į privalomų. Pavyzdžiui, malda yra privaloma, bet ji gali būti draudžiama, jei žmogus meldžiasi name per žemės drebėjimą ir nėra abejonės, kad jis žūtų, jeigu tuoj pat nepalikėtų namo. Priešingai, ką nors užpulti ir nukirsti jam koją yra draudžiama, bet jei gydytojas privalo amputuoti pacientui koją, kad išgelbėtų jam gyvybę – šis veiksmas tampa jam privalomu, o to neatlikus, padarytų nuodėmę ir nusikaltimą, už kurį būtų nubaustas.

3. Perkėlimas iš nepageidaujamų veiksmų į pageidaujamus arba iš pageidaujamų į draudžiamų veiksmų kategoriją.

Nepageidaujamas veiksmas gali būti perkeltas į pageidaujamų, ar net į privalomų veiksmų kategoriją. Pavyzdžiui, skyrybos iš esmės yra nepageidaujamas veiksmas, kurio Allahas nemėgsta, bet kai kuriais atvejais, nesutikimas išsiskirti su žmona gali privesti iki draudžiamų dalykų, kurių vyras negalėtų išvengti, jei nesutiktų skirtis: jei žmona amorali, o vyras negali sugrąžinti jos tiesos kelin. Šiuo atveju

pageidaujama, kad vyras išsiskirtų su tokia moterimi. Taigi, nepageidaujamas veiksmas virsta pageidaujamu.

Pageidaujamas veiksmas gali būti perkeltas į draudžiamų veiksmų kategoriją. Pavyzdžiui, dantų valymas *siuaku* yra pageidaujamas veiksmas. Tačiau šis veiksmas gali tapti nepageidaujamu ar net draudžiamu, jei, pavyzdžiui, kieno nors dantys yra beišblyrantys ir jis žino, kad tai nutiks, jei valysis juos *siuaku*. Tokiu atveju dantų valymas *siuaku* prieštarauja islamiškai taisyklei „nepakenkti, nesužaloti savęs ir ko nors kito.“

Išvados

Remiantis tuo, kas buvo išdėstyta, padarėme išvadą, jog islamas nėra akla religija, kuri nemato ar neįvertina žmonių kasdieninių gyvenimo aplinkybių. Aklumas, iš tiesų, yra islamo priešų širdyse, kurių sukurto melo prieš islamą vienintelis tikslas yra užtemdyti Allaho šviesą, tačiau Allahas toliau skleis Savo šviesą, net jei netikintiesiems tai nepatinka. Galbūt, brangus skaitytojau, tu supratai, kad islamas nėra neteisingumo religija. Islamas yra teisingumo religija, kadangi vienas ir Allaho vardų yra Al-Adl – Teisingasis. Vertinimas, ar veiksmas yra draudžiamas ar leidžiamas islame, remiasi teisingumu, o ne aklu sprendimu, ir islame draudžiama bet kokia neteisybė.

Antrasis skyrius

Elgesys su žmonėmis pagal Koraną ir sunną

Korano *ajose*³ randame, kad Allahas Aukščiausiasis įsakė gerai elgtis su žmonėmis, būti dosniems jų atžvilgiu bei puikiai su jomis sugyventi, net jei širdyje nėra meilės. Allahas Išmintingiausiasis sako:

„Elkitės su jomis oriai. O jeigu jūs jų neapkenčiate, tai, galimas daiktas, kas nors jums nepakenčiama, o Allahas paruošė jums didelį gėrį.“

(Koranas, 4:19)⁴

Pranašas ﷺ pasakė: „Tikintysis vyras neturėtų neapkęsti (savo žmonos) tikinčios moters: jei jis nemėgsta vieno jos bruožo, jis bus patenkintas kitu.“⁵

Taip pat Allahas išaiškino, kad moteris turi teises į savo vyrą, lygiai taip pat kaip ir vyras turi teises į žmoną. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Žmonos turi tokias pačias teises, kaip ir pareigas.“

(Koranas, 2:228)

O Pranašo ﷺ paskutinis noras prieš mirtį buvo, kad vyrai rūpintųsi savo žmonėmis ir jas gerbtų, ir niekuomet nesielgtų su jomis

³ 3 *Aja* - iš arabų kalbos, ženklas, stebuklas. Taip vadinama Korano skyriaus (*sūros*) sudėtinė dalis, eilutė. (vert. past.)

⁴ – čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasmų vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010).

⁵ Muslim

neteisingai ar pažeidinėtų jų teises. Pranašas ﷺ pasakė: „**Elkitės su moterimis gerai.**“⁶

Pranašas ﷺ įsakė vyrams gerai elgtis su savo žmonomis ir būti joms dosniais. Jis taip pat pabrėžė, kad geriausias iš vyrų yra tasai, kuris su savo žmona elgiasi geriausiai. Pranašas ﷺ pasakė: „**Pilniausias tikėjimas yra to, kuris yra geriausio būdo. O geriausio būdo yra tas, kuris yra geriausias savo žmonai.**“⁷

Pranašas ﷺ taip pat pasakė: „**Geriausias iš jūsų yra tas, kuris yra geriausias savo žmonai, ir aš esu geriausias iš jūsų savo žmonoms.**“⁸

Pranašas ﷺ liepė savo kompanionams toleruoti savo moterų klaidas, išaiškindamas moterų prigimtį, kuria Allahas jas sukūrė. Pranašas ﷺ pasakė: „**Elkitės su moterimis gerai. Iš tiesų, moteris buvo sukurta iš šonkaulio, o labiausiai išlenkta šonkaulio dalis yra jo viršuje, jei bandysite ją ištiesinti, jis sulūš, o jei paliksite – jis išliks išlinkęs, tad elkitės su moterimis geriausi būdu.**“⁹

Allaho Pasiuntinys ﷺ taip pat pasakė: „**Iš tiesų moteris sukurta iš šonkaulio. Ir niekas jums jo neištiesins (t.y. ji neturėtų elgtis tiksliai pagal jūsų pageidavimus). Todėl, jei jūs džiaugiatės ja, džiaugsitės ir jos išlinkimu. O jei pabandysite ją ištiesinti – sulaužysite ją. O jos sulaužymas reiškia skyrybas.**“¹⁰

Yra daugybė Korano *ajų* ir *chadisų* apie vyro pareigą gerai elgtis su savo žmona, ir kiekvienas norintis remtis jomis, gali laisvai tai daryti.

⁶ Muslim

⁷ At-Tirmizi, Sachych al-Džami Nr.1230

⁸ Ibn Hiban, Sachych al-Džami Nr.3314

⁹ Al-Bukhari

¹⁰ Muslim

Ar Allaho Pasiuntinys ﷺ kada nors mušė savo žmonas?

Pranašas ﷺ yra geras pavyzdys, kuriuo turėtų sekti visi musulmonai, kaip jiems įsakė Allahas Aukščiausiasis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų, Allaho Pasiuntinys jums yra geras pavyzdys, tiems, kurie pasikliauja Viešpačiu ir Būsimuoju gyvenimu ir dažnai mini Allahą.“

(Koranas, 33:21)

Allahas Aukščiausiasis taip pat Korane apibūdino Pasiuntinio ﷺ moralę:

„Ir iš tiesų tavo būdas (charakteris) nuostabus.“

(Koranas, 68:4)

Iš Pranašo ﷺ gero būdo ir elgesio žmonės išmoko kaip elgtis tarpusavy. Pranašas ﷺ pasakė: „Iš tiesų, buvau pasiųstas išstobulinti ir išbaigti geriausią etiką.“¹¹

Ar randame Pranašo ﷺ biografijoje ar jo pasakymuose (*chadisuose*) ką nors apie tai, jog Pranašas ﷺ mušė moterį ar vaiką? Ar randame Pranašo priešų, gyvenusių jo laikais, mačiusių jį ir girdėjusių jo kalbas, pasakymuose bent užuominą apie tokius dalykus?

¹¹ Malik, Al-Muata; Al-Bukhari, Al-Adab Al-Mufrad ir As-Silsilah As-Sachycha Nr.45

Pažiūrėkime, ką po Pranašo ﷺ mirties apie jį pasakė jo žmona Aiša (*Radijallahu anha*)¹², koks vyras jis buvo:

„Jo charakteris buvo Koranas.“¹³

„Pranašas ﷺ niekada nepakėlė savo rankos prieš moterį ar vaiką.“¹⁴

Paskaitykime, ką apie Pranašą ﷺ pasakė jo tarnas Anas bin Malik (*Radijallahu anhu*)¹⁵:

„Tarnavau Pranašui ﷺ dešimtmetį. Jis nė karto man nepasakė „uf“. Jei ką padarydavau, jis neklausdavo „kodėl tai padarei?“ Jei ko nors nepadarydavau, jis neklausdavo „kodėl to nepadarei?“ Ir Allaho Pasiuntinys ﷺ iš žmonių išsiskyrė pačiu geriausiu charakteriu. Jis turėjo ir kitų ypatingų savybių, pavyzdžiui, aš niekuomet nesu lietus šilko ar ko nors kito švelnesnio už Allaho Pasiuntinio ﷺ delną. Ir neuodžiau muskuso ar kitų kvėpalų saldesnių už Allaho Pasiuntinio ﷺ prakaitą.“¹⁶

¹² *Radijallahu anha* - iš arabų kalbos, tebūnie Allahas ja patenkintas, sakoma kaskart paminėjus Pranašo Muchammedo Kompanionę ar kitą islame svarbią moterį.

¹³ Achmad, Sachych Al-Džami Nr.4811

¹⁴ Muslim

¹⁵ *Radijallahu anhu* - iš arabų kalbos, tebūnie Allahas juo patenkintas, sakoma kaskart paminėjus Pranašo Muchammedo Kompanioną.

¹⁶ Muslim ir At-Tirmizi

Trečiasis skyrius

Islame apie moterų mušimą: leidžiama ar draudžiama?

Islamo teisės šaltinis yra Koranas ir Pranašo ﷺ *sunna*. Remdamiesi šiais dviem šaltiniais sužinosime apie islamo nuosprendį dėl moterų mušimo. Žinodamas įrodymus, brangus skaitytojų, galėsi pats nuspręsti, kuriai veiksmų kategorijai - privalomų, pageidaujamų, leidžiamų, nepageidaujamų ar draudžiamų - priskiriamas moterų mušimas.

Ijas bin Abdallah (*Radijallahu anhu*) perdavė, kad Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Nemuškite moterų“. (*Nuo šio draudimo praėjus kažkiek laiko*) Umar ibn Al-Khattab atėjo pas Pranašą ﷺ ir pasakė: „Moterys ėmė dominuoti prieš savo vyrus jiems nepaklusdamos ir elgdamosi su jais arogantiškai ir nemandagiai.“ Tuomet Pranašas ﷺ leido mušti jas (*kaip išimtį tokiems atvejams*). Vėliau daugybė moterų atėjo pas Pranašą žmonas skųsdamosi dėl savo vyrų. Ir tada Pranašas ﷺ pasakė: „Daugybė moterų atėjo pas Muchammedo žmonas su skundais dėl savo vyrų; tie vyrai nėra geriausi iš jūsų.“¹⁷

Išanalizavę šį *chadisą* mes galime padaryti išvadą, kad jis apima tris skirtingus Pranašo ﷺ pasakymus, kuriuos jis pasakė trimis skirtingomis progomis, o ne tuo pačiu metu, iš karto.

Pirmoji chadiso dalis

¹⁷ Abu Daud, Ibn Madžah; Ad-Darmi ir Al-Albani įvertimo perdavimą kaip *sachych*.

Pranašas ﷺ pasakė: „**Nemuškite moterų**“ ir tuo baigiasi pirmasis pasakymas. Taigi, kiekvienas, girdėjęs šiuos Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžius, tvirtai išmoko, kad islamas draudžia mušti moteris, o kiekvienas taip besielgiantis daro nuodėmę, nes pažeidžia Pranašo ﷺ įsakymą.

Kreipiuosi į tave, brangus skaitytojai: jei būtum buvęs tuo metu ir girdėjęs Allaho Pasiuntinį ﷺ pasakius „**nemuškite moterų**“, kaip teigtumei, pagal islamo teisę moterų mušimas yra privalomas, pageidautinas, leidžiamas, nepageidautinas ar draudžiamas? Ir kaip manytumei, kiekvienas tai darantis būtų apdovanojamas ar laikomas nuodėmiautoju? Ar sakytumei, kad islamas engia moteris ir leidžia jas mušti?

Antroji *chadiso* dalis

Dabar pakalbėkime apie antrąją *chadiso* dalį, kai pas Pranašą ﷺ atėjo Umar ibn Al-Khattab; ir tai įvyko vėliau, kita proga, ne tuo pačiu metu, kai Pranašas ﷺ pasakė „**nemuškite moterų**“. Umar pasiskundė moterimis: „**Moterys ėmė dominuoti prieš savo vyrus jiems nepakludamos ir elgdamosi su jais arogantiškai ir nemandagiai.**“ Štai kada ir tik turėdamas omeny šią konkrečią gyvenimišką situaciją, kaip išimtį, Pranašas ﷺ leido mušti žmonas, bet TIK dėl tokių priežasčių. Bet kaip mušti? Šitai išaiškinsime vėliau.

Trečioji *chadiso* dalis

Dabar pakalbėkime apie trečiąją *chadiso* dalį: „**Vėliau daugybė moterų atėjo pas Pranašo žmonas skųsdamosi dėl savo vyrų. Ir tuomet Pranašas ﷺ pasakė: „Daugybė moterų atėjo pas Muchammedo žmonas su skundais dėl savo vyrų; tie vyrai nėra geriausi iš jūsų.**“ Šioje dalyje yra galutinis islamo nuosprendis dėl

moterų mušimo - tai yra nepageidaujamas arba draudžiamas veiksmas, jeigu vyras peržengia Allaho nustatytas ribas, apie kurias pakalbėsime vėliau.

Ar iš šio *chadiso* supratai, kad Allaho Pasiuntinys ﷺ leido bet kam mušti savo žmoną? O gal supratai, kad jis padaršino ką nors mušti savo žmoną, o ne išpeikė tuos, kurie muša žmonas?!!! Pranašo ﷺ Kompanionai siekdavo gauti Pasiuntinio ﷺ malonę. Ir jie užtikrintai žinojo, jog mušantis savo žmoną nesulauks Pasiuntinio ﷺ pritarimo. O tu, kuris nemuša savo žmonos ir atleidžia jos klaidas, Pasiuntinys ﷺ bus patenkintas. Be jokios abejonės, veiksmai, kurių Pranašas ﷺ neapkentė, papuola į nepageidaujamų arba net draudžiamų veiksmų kategoriją.

Ar gali moterų mušimo veiksmas būti perkeltas iš nepageidaujamų veiksmų kategorijos į draudžiamų?

Matome, jog pagrindinis ir pirminis nuosprendis islame dėl moterų mušimo yra šio veiksmo draudimas. Vėliau, dėl tam tikrų specifinių priežasčių, šis veiksmas buvo perkeltas į leidžiamų veiksmų kategoriją, ir, galiausiai, priskirtas nepageidaujamiems veiksams. Bet kada gi moterų mušimas yra draudžiamas? Šis veiksmas yra draudžiamas, kai jis yra neteisingas, beprotybiškas, beprotybiškas ribų peržengimas, nes bet kokia neteisybė islame yra draudžiama. Allahas Aukščiausiasis Savo Išmintingoje Knygoje įspėja dėl bet kokios neteisybės:

„O tiems iš jūsų, kurie elgiasi neteisingai, Mes duosime paragauti didelės bausmės.“

(Koranas, 25:19)

Allahas taip pat sako:

„O neteisuoliams nebus nei globėjo, nei apgynėjo!“

(Koranas, 42:8)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Bijokite ir susilaikykite nuo neteisybės (ir engimo). Iš tiesų Teismo dieną neteisybė pavirs pertekline tamsa.“**¹⁸

Allaho Pasiuntinys ﷺ taip pat pasakė: **„Bijokite engiamųjų maldavimų, nes tarp jų ir Allaho nėra pertvaros.“**¹⁹

Pranašas ﷺ taip pat pasakė: **„Bijokite engiamojo maldavimų, net jei jis netikintis, nes nėra pertvaros (tarp jo ir Allaho).“**²⁰

Be to, islamas draudžia skriausti žmonas ne tik fiziškai, bet ir žodžiais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tie, kurie meta kaltinimus skaisčioms, neapdairioms, bet tikinčioms moterims, - prakeikti šiame gyvenime ir Paskutiniajame! Jiems bus didžiulė bausmė.“

(Koranas, 24:23)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„O tie, kurie užgaulioja ir įžeidinėja tikinčiuosius ir tikinčiąsias visai neužtarnautai, - jie užsikrauna sau melagystės ir aiškios nuodėmės našlą.“

(Koranas, 33:58)

Allaho Pranašas ﷺ taip pat pasakė: **„Musulmonu yra tas, nuo kurio rankos ir liežuvio žmonės yra saugūs, o tikintysis yra tas, nuo kurių žmonių gyvybės ir turtas yra saugūs.“**²¹

¹⁸ Muslim

¹⁹ Al-Bukhari

²⁰ Achmad, Al-Albani įvertino kaip *sachych*

²¹ An-Nasai, Al-Albani įvertino kaip *chasan sachych*

Atkreipkime dėmesį, jog šiame *chadise* Pranašas ﷺ pasakė, „**žmonės** yra saugūs nuo musulmono rankos ir liežuvio“. Jis nesakė, kad „**musulmonai** yra saugūs“.

Todėl kiekvienas teigiantis, kad islamas skatina neteisybę ir moterų mušimą išgalvoja didelį šmeižtą ir neišpasakytą melą.

Islamiškojo teismo nuosprendis dėl moterų mušimo

Dabar geriausia paminėti islamiškojo teismo nuosprendį dėl moterų mušimo, t. y. praktinį dalyko išpildymą kasdieniniame gyvenime. Islamiškasis teismas labai rimtai nagrinėja šį reiškinį, gindamas moterų teises ir nuteisdamas žmonas mušančius vyrus. Štai pavyzdys.

2012 metų gruodžio 12 dieną laikraštis Riyadh savo tinklalapyje paskelbė tokias naujienas:

„Saudo Arabijos Al-Katif miesto teismas nuteisė žmoną mušusį vyrą trisdešimties kirčių bausmei viešoje vietoje, kad jis taptų pavyzdžiu kiekvienam, kuris taip pasielgtų. Teisėjas taip pat liepė vyrui išklaudyti dešimties dienų kursą įstaigoje, kuri specializuojasi elgesio su moterimis bei santykių šeimoje srityje ir, galiausiai, išlaikyti egzaminą raštu, kurio rezultatai bus įsegti į jo bylą.“

Panašiai visi islamiškų šalių teismai nuteisia žmoną mušantį vyrą. Juokinga, bet kai kurios moterys tuo naudojasi ir grasina savo vyrams. Norėdamos atkeršyti, jos nežymiai save sužaloja ir melagingai raportuoja valdininkams, neva tai padaręs jų vyras, nors jis - nekaltas!

Pateiktos bylos išvada: nė vienas sveiko proto musulmonas, sekantis islamo mokymais, nesiels neteisingai su savo žmona; ir mūsų religija islamas nemoko ir neliepia ką nors panašaus daryti.

Priešingai, islamas draudžia visų rūšių neteisybę ir įsako būti atlaidiems, kantriems, tolerantiškiems bei pasipriešinti blogiui gėriu. Ir turime žinoti, jog islamas nepadare moterų mušimą leidžiamu veiksmu, bet kaip išimtį išskirtiniams atvejams, kai nebėra kitų būdų. Dar daugiau, šiam veiksmui yra nustatytos specifinės sąlygos, kad jo būtų imtasi kuo rečiau ir tik tam tikru konkrečiu tikslu – namų ir moralės apsaugojimui visuomenėje.

Ketvirtasis skyrius

Islamiškasis amoralios žmonos problemos sprendimas

Kas nors paklaus: „Ar ne geriau vyrui vietoj žmonos mušimo tiesiog ją išpėti?“

Žinoma! Ir toks yra Allaho Išmintingiausiojo nuosprendis, kaip Jis sako Savo Knygoje:

„O dėl tų moterų, kurių nepaklusnumo jūs bijote, (pirmiausiai) pamokykite jas, (vėliau) apleiskite jas lovose ir (galiausiai) uždrožkite joms (nežeidžiančiai, jeigu matysit to naudą). Ir jeigu jos jums paklus, tai neikite prieš jas. Iš tiesų Allahas – Išaukštintas, Didis!“

(Koranas, 4:34)

Allaho Pasiuntinys ﷺ per atsisveikinimo pamokslą pasakė: „Elkitės su savo žmonomis gerai, nes jos yra (silpnos ir jomis reikia rūpintis) kaip belaisvės jūsų rankose; jūs neturite teisės su jomis elgtis priešingai, nebent jos būtų kaltos dėl atviro nepadorumo, ir jei jos taip elgtųsi, pirmiausia atsukite joms nugarą lovoje, ir muškite jas nestipriai, nejuntamai; bet jei jos paklus jums – neskriauskite jų jokiais būdais. Iš tiesų, jūs turite teisės į savo žmonas, ir jos turi teisės į jus.“²²

Taigi, kaip matome, Allahas Išmintingiausiasis ir Visažinis nutarė, kad Jo vergų amoralų žmonių problema būtų sprendžiama trimis pakopomis:

Pirmoji - išpėjimas ir pamokymas

²² At-Tirmizi, Al-Albani įvertino kaip *chasan*

Vyras, jei jis savo žmonos elgesyje įžvelgia kokius nors amoralumo ženklus, pirmiausia privalo ją įspėti ir jai patarti. Vyras privalo pabandyti gražiais žodžiais laimėti ir suminkštinti jos širdį, parodydamas, kokia ji jam svarbi ir jis įspėjęs ją, nes linkęs jai ir visai šeimai gėrio.

Vyras turėtų visomis išgalėmis bandyti patarti savo žmonai, kad pataisytų jos elgesį. Turėkime omeny, kad įspėjimas ir patarimas nedaromas atšiauriai ar žiauriu būdu, bet geruoju, pavyzdžiui, vyras įteikia žmonai dovaną, kad pastaroji priimtų jo žodžius patenkinta širdimi ir be priešiško. O mąstančioms moralioms žmonoms privaloma priimti vyro patarimus vardan jų namų ir vaikų ateities. O jei moteris yra amoralė ir užsispyrusi, ir įspėjimai bei patarimai yra bergždi, tuomet vyras gali imtis antrosios priemonės, kaip mums įsakė Allahas Aukščiausiasis. Pasak mokslininkų daugumos, tokia veiksmų seka yra privaloma.

Antroji pakopa – nugaros lovoje atsukimas

Kaip jau esame paminėję, jei įspėjimas neduoda jokių rezultatų ir moteris nepriima jokių patarimų, tuomet vyrui leidžiama atsukti jai lovoje nugarą, t. y. atsisakyti turėti su ją lytinių santykių daugiausiai tris paras, nes jei jis tai darys ilgiau nei tris paras – tai bus emocinis smurtas prieš žmoną, o ne jos taisymas. Pranašas ﷺ pasakė:

„Neteisėta yra musulmonui apleisti savo brolių (nesikalbėti su juo) ilgiau nei tris naktis, kai, jiems susitikus, vienas nūsuka į vieną pusę, o kitas – į priešingą, ir geresnis iš jų dviejų yra tas, kuris pirmasis pasisveikina.“²³

Nugaros atsukimo žmonai tikslas yra, kad ji pajautų, jog vyras iš tikrųjų liūdi dėl jos elgesio. Šis sprendimas taip pat yra antroji proga žmonai visapusiškai apmąstyti situaciją.

²³ Al-Bukhari

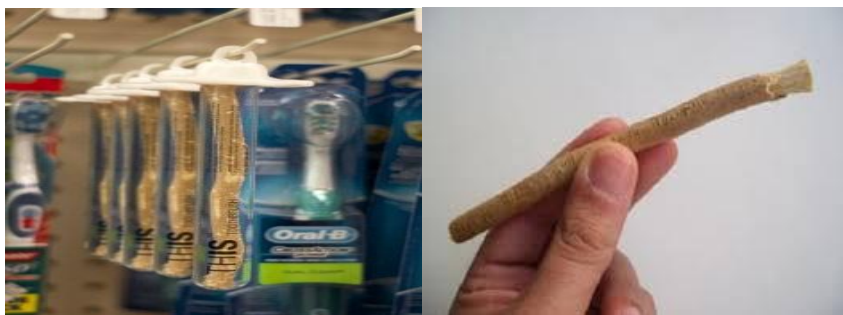
Ir, jei apmąsčiusi, žmona nusprendžia nebesielgti amoraliai bei grįžti į doros kelią, tuomet vyrui privaloma liautis atsukinėti jai nugarą lovoje, atleisti jai ir elgtis su ja geruoju. Bet, jei ji primygtinai laikosi savo ir yra arogantiška, visiškai nekreipia dėmesio į patarimus, o vyras neberanda kitų būdų problemai išspręsti, tuomet jam leidžiama imtis paskutinės priemonės.

Trečioji pakopa – nejuntamas mušimas *siuaku*

Jei vyras stengėsi pataisyti savo žmonos amoralų elgesį įspėjimu, gražiais žodžiais ir dovanomis, bet niekas nepaveikė jo žmonos, jis pabandė atsukti jai nugarą lovoje, ir tai taip pat nedavė rezultatų, tada leidžiama vyrui nejuntamai mušti žmoną *siuaku*.

Ataa (*Radijallahu anhu*) pasakė: „Aš paklausiau Ibn Abbas, koks yra nejuntamas mušimas?“ Jis atsakė: „*Siuaku* ar kuom nors panašiu į jį.“ Ir Al-Chasan Al-Basri papildė: „Kad būtų nejuntamas“.

Prisiekiu Allahu, brangus skaitytojau, kokį skausmą gali sukelti *siuakas*?! Ir ar galima žmonos mušimą *siuaku* įvardinti kaip smurtą šeimoje?! Štai *siuako* nuotrauka (jis yra pieštuko dydžio), kad suprastume žodžio „mušti“ prasmę islame.

Brangus skaitytojau, jei nejuntamą žmonos mušimą *siuaku* laikai smurtu šeimoje, atei pasišiūrėti kokia gausybė Holivudo filmų rodo kivirčus tarp vyrų, arba tarp vyro ir moters, arba tarp darbdavio ir darbuotojo, kai vienas iš besivaidijančiųjų beda pirštu kitam į

krūtine, grasindamas jam ar net suduodamas jam per krūtine pirštu ar rankoje laikomu pieštuku. O daugeliu kitų atvejų vienas vyras trenkia kitam. Daugybėje filmų per ginčą su vyru žmona pliaukšteli jam per veidą, arba vyras pliaukšteli jai ir pasišalina. Bet nė vieno iš tokių dalykų vakariečiai nelaiko smurtu šeimoje. Jie galvoja, kad dėl stiprių emocijų vyras muša žmoną ir atvirkščiai. Jie vis dar mano, kad vyras su žmona – civilizuoti žmonės.

Ir čia turėtume paminėti, jog net pliaukštelėjimas per kieno nors veidą yra draudžiamas islame. Bet islamas puolamas ir kaltinamas smurto kurstymu. Atkreipkime dėmesį, jog įspėjimas, nugaros žmonai atsukimas ir galiausiai žmonos mušimas nėra kasdienių vedybinių problemų sprendimui, bet taikomi tiktai amoralaus ir arogantiško žmonos elgesio atvejais.

Pavyzdžiui, vyras paprašė žmonos pagaminti jam žuvies su ryžiais, bet ji pamiršo ir patiekė ryžius su vištiena. Ar šiuo atveju gali būti pritaikyti trys anksčiau paminėti sprendimo būdai, t.y. įspėjimas, nugaros atsukimas bei lengvas mušimas?!!!

Žinoma, kad ne. Tokie maži dalykai turėtų praeiti taikiai, net be įspėjimo. Bet jei žmona yra amoralė, užsispyrusi moteris, o jos vyras pradėjo pastebėti amoralumo, nepaklusnumo ir arogancijos ženklus, kurie yra labai svarbūs dalykai, tokiu atveju prieš mus yra moteris, kurios elgesį reikia koreguoti. Ir privaloma rasti būdą šiai problemai išspręsti. Įsivaizduoki, brangus skaitytojau, tosios moters nepaklusnumas, arogancija ir amoralus elgesys galiausiai prives iki šeimos iširimo, nors vyras padarė viską: ilgą laiką įspėdamas ir patardamas, paskui atsukdamas jai nugarą, bet be jokio moters atsako. Kas, šiuo atveju, yra mažesnė blogybė: skyrybos ar lengvas mušimas?!!

Jei mušti žmoną yra tarsi turėti vieną akį, o skyrybos reikštų apakimą, juk viena akis geriau už aklumą! Ir, be abejonės, jei žmonai būtų leidžiama taip elgtis, tai privestų iki visos šeimos sužlugimo ir, galiausiai, visos visuomenės žlugimo.

Penktasis skyrius

Žodžio „mušimas“ reikšmė islame

Dar iki žmogaus teisių organizacijoms pasmerkiant smurtą šeimoje, islamas aplenkė jas pasmerkdamas šeiminių smurtą bei pažadėdamas tam, kuris jo ėmėsi, bausmę šiame ir Būsimajame gyvenime. Be to, šio nusikaltimo draudimas apima ne tik fizinį, bet ir žodinį smurtą. Pranašas ﷺ pasakė: „**Musulmonu yra tas, nuo kurio rankos ir liežuvio žmonės yra saugūs, o tikintysis yra tas, nuo kurio žmonių gyvybės ir turtas yra saugūs.**“²⁴

Pranašas ﷺ taip pat pasakė: „**Tikrasis tikintysis nėra pataikūnas, jis nekeikia kitų, nėra amoralus, ir nevartoja nepadorių žodžių.**“²⁵

Kas nors paklaus: „Kaip gi islamas smerkia smurtą, jei leidžia vyrui, net jei ir kaip galutinę priemonę, mušti savo žmoną, jeigu, jo požiūriu, ji amoralinė?“

Norint atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia išsiaiškinti skirtumą tarp žodžio „mušimas“ reikšmės kasdieniame gyvenime ir islame. Pavyzdžiui, šiandieną išgirdus, kad vyras sumušė žmoną, galvoje pirmiausia iškyla smurtaujančio vyro paveikslas; kuriame vyras kumščiuoja ir spardo savo žmoną. Iškyla ir dar vienas vaizdinys: vargšės sumuštos moters, kurios kūnas nusėtas mėlynėmis, žaizdomis ir su daugybiniais lūžiais. Štai kokia šiuolaikinė žodžio „mušimas“ reikšmė, kurią išmokome iš kasdienybės ir daugybės, prieš žmonas smurtaujančių vyrų, pavyzdžių.

Bet jei pasakysiu, kad „mušu kiaušinį“ arba „mušu būgną“, ar suprasite, kad kiaušinį ar būgną mušu kumščiais ir spyriais?! Žodžio

²⁴ An-Nasai

²⁵ Al-Haithami

„mušti“ reikšmė visiškai priklauso nuo konteksto ir kalbėtojo charakterio, moralės ir minties. Pagal šiuos dalykus galime teisingai suprasti, kas turėta omeny žodžiu „mušti“. Štai kodėl žodžio „mušti“ reikšmė islame yra visiškai kitokia, nei ją suprantame šiandieną, nes toks mušimas, apie kokį pagalvojame, yra griežtai draudžiamas islame.

Ir visiškai nėra galimybių šioms dviem žodžio reikšmėms persidengti, nes jos viena kitai prieštarauja. Jei norime būti nešališki, turėtume sakyti, kad islame nėra tokio dalyko, kaip moterų mušimas ir islamas nieko panašaus neleido. Priešingai, islamas tai uždraudė, kaip uždraudė vyrui negerbti ar įžeidinėti žmoną ir net negražiai su ja kalbėtis. Iš tiesų žodis „mušti“ islame reiškia stukteliųjimą, kurio tikslas yra atkreipti moters dėmesį į vyrą, kad ji suprastų, jog ji pažeidžia vyro teisę ir vyras privalo pakoreguoti jos elgesį. Islamas taip pat nustatė tam tikras amoralaus žmonos elgesio problemas sprendimo stadijas, iš kurių mušimas yra paskutinioji, jei ankstesnės priemonės moters nepaveikė. Islamas vyrui nustatė daugybę apribojimų, kurių nepaisymas yra nuodėmė, nes peržengiamos Allaho nustatytos ribos, ir už tai laukia bausmė šiame ir Būsimajame gyvenime. Nustatytosios ribos yra šios:

1. Laipsniškas problemos sprendimas.

Vyras turi stengtis išspręsti problemą įspėjimo stadijoje ir, jei pastangos yra bevaisės, jis turėtų pereiti prie antrosios pakopos – nugaros lovoje atsukimo, o jeigu ir tai neduoda rezultatų, tik tuomet jis gali imtis neįjuntamo mušimo.

2. Mušimas turi būti *siuaku* ir neįjuntamas.

Siuakas yra pieštuko dydžio, kaip matėme anksčiau pateiktame paveikslėlyje.

3. Negalima liesti veido ir jautrių jos kūno vietų.

Jei vyras neberanda jokių kitų problemos sprendimo būdų, išskyrus žmonos mušimą, jis turėtų saugotis, kad neperžengtų Allaho nustatytų ribų. Allahas visiškai uždraudė mušti ką nors per veidą. Be to, draudžiama mušti per jautrias kūno vietas, o taip darantis nuodėmiauja. Leidimas vyrui mušti žmoną *siuaku* reiškia, kad mušimo tikslas nėra skausmo sukėlimas ar sužalojimas, todėl net ir *siuaku* draudžiama mušti per veidą ar kitas jautrias vietas.

4. Vyras negali įžeidinėti ar negerbti savo žmonos.

Pranašas ﷺ pasakė: „**Tikrasis tikintysis nėra pataikūnas, jis nekeikia kitų, nėra amoralus, ir nevartoja nepadorių žodžių.**“²⁶

Kaip jau minėjome, šių trijų sprendimo stadijų tikslas yra pakeisti žmonos elgesį, o ne ją įžeisti. Įžeidinėjimas neturi koreguojamosios funkcijos, priešingai, jis tik pagilina problemą, vietoj to, kad ją išspręstų.

5. Tai jokiais būdais negali būti daroma vaikų ar kitų žmonių akivaizdoje.

Vyrui neleidžiama mušti žmonos ar taisyti jos elgesio prieš kitus, ypatingai matant vaikams, nes tai išskirtinai dviejų sutuoktinių reikalas. Toks elgesys vaikų akivaizdoje, pirma, įžeidžia žmoną, antra, gali neigiamai atsiliiepti vaikų auklėjimui. Kokį pavyzdį vyras parodytų vaikams, jiems matant mušdamas jų motiną?

6. Nepalikti ant jos kūno žymių.

Vyras padaro nuodėmę, kai peržengia Allaho ribas ir muša žmoną palikdamas ant jos kūno žymes, žaizdas ar lūžius. Taip darantys smurtauojantys vyrai ne siekia išspręsti žmonos problemą, bet jai atkeršyti. Toks vyras turi būti nuteistas ir nubaustas už padarytą nusikaltimą.

²⁶ Al-Haithami

Šeštasis skyrius

Moterų mušimas kitose religijose

Moterų mušimo problemos neriboja nei laikas, nei vieta. Štai kodėl ji nesusijusi, nei su tam tikra era ar visuomene, bet egzistuoja be išimčių visais laikais ir visose visuomenėse. Norintieji susipažinti su moters padėtimi ankstesnėse visuomenėse, ras daugybę knygų apie moterų padėtį senovės Romoje, Graikijoje, Kinijoje, Indijoje ir kt.

Kaip su moterų mušimo reiškiniu, kuris buvo plačiai paplitęs senovės visuomenėse, susidoroja judaizmas ir krikščionybė? Ar Jėzus (*Aleihis-salam*)²⁷ kada nors kalbėjo apie moterų mušimo draudimą? Ar yra Biblijoje – Senajame ar Naujajame Testamente – moterų mušimą draudžiančių tekstų ar bent nuorodų, kad šis veiksmas yra nepageidaujamas? Remiantis atliktais tyrimais, panašu, kad tokių nuorodų nėra.

Ar mušdamas žmoną, judėjas ar krikščionis vyras, pasak jo religijos, daro nuodėmę? Kaip jis baudžiamas pagal Bibliją? Akivaizdu, kad jis nedaro nuodėmės, nes Biblijoje – nei Naujajame nei Senajame Testamente – nėra tekstų apie tai.

Be to, pagal valstybinius įstatymus vyras nei smerkiamas, nei baudžiamas, išskyrus tuos atvejus, kai ant moters kūno lieka smurto žymių, tokių kaip lūžiai, mėlynės ar žaizdos. O jei ant jos kūno neliko smurto žymių, kaip moteris įrodys esanti smurto auka? Kitais žodžiais, judėjai ir krikščionys nei religiškai, nei teisiškai nežymaus mušimo nepasmerkė.

Pažvelkime į budizmą ir kitas Tolimųjų Rytų religijas. Ar yra kokių nuorodų jų šventuosiuose tekstuose apie moterų mušimo pasmerkimą?

²⁷ *Aleihis-salam* - iš arabų kalbos, tebūnie jam Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Allaho pranašą ar pasiuntinį.

Žinoma, nėra jokio kito moterų mušimą draudžiančio religinio teksto išskyrus islame! Net perkėlus moterų mušimo veiksma iš draudžiamų veiksmų kategorijos į nepageidaujamų veiksmų kategoriją, islamas yra vienintelė religija, kuri aiškiai teigia, kad moterų mušimas yra nepageidaujamas veiksmas! Bet nė viena kita religija nemini šio reiškinio nei kaip draudžiamo, nei kaip nepageidaujamo.

Be to, islamas yra vienintelė religija, nustačiusi vyrui, ar jis gali mušti savo žmoną. Kitaip sakant, jei ginčo įkarštyje savitvardą praradęs judėjas, krikščionis ar budistas muša savo žmoną, kokios yra ribos, kurių jis negalėtų peržengti? Ar judaizme, krikščionybėje ir budizme nustatytos ribos savitvardą praradusiam ir žmoną mušančiam vyrui, kad nepaliktų ant jos kūno žymių, nemuštų per veidą ir pan.? Žinoma, kad ne.

Pastebėję kasdienio gyvenimo realybę, pamatysime, kad didžiulis procentas judėjų, krikščionių ir budistų vyrų muša savo žmonas. Pažvelk, brangus skaitytojai, kiek Europos ir Amerikos policija sulaukia teisminių ieškinų dėl prieš vaikus ir moteris šeimoje įvykdyto smurto.

Net ikiislaminėje arabų visuomenėje buvo įprasta moteris, tarsi verges, mušti rumbu, ir tai nebuvo nei draudžiama, nei neteisėta. Bet atėjęs Pranašas Muchammedas ﷺ šią praktiką griežtai pasmerkė. Pranašas Muchammedas ﷺ pasakė: **„Kai kurie iš jūsų rumbu, tarsi verges, muša savo žmonas, o vakare tikisi su jomis suartėti.“**²⁸

Šiame chadise Pranašas ﷺ pasmerkia ir priekaištauja vyrui, kuris ryte muša žmoną, o naktį tikisi su ja artimų (lytinių) santykių. Kitaip sakant, kaip tu gali būti su ja grubus ir šiurkštus ryte ir tikėtis jos kompanijos ir švelnumo naktį?!!!

²⁸ Al-Bukhari

Biblijos citatos apie moterų statusą

Kai kurie krikščionys pastoviai tvirtina, jog Jėzus (*Aleihis-salam*) buvo pirmasis moterų teisių gynėjas, suteikęs joms teises, kaip nė vienoje kitoje religijoje, o Biblija nešališka moterų atžvilgiu bei iškelia jų statusą! Bet ar šie žodžiai atitinka tikrovę?

Visi žinome, jog Biblija draudžia moterims įžengti į presbiteriją bažnyčioje, kurioje yra didysis altorius, ar ji būtų vaikas, paauglė ar senolė. Draudimas nesusijęs su žmogaus amžiumi, tik su jo lytimi. Biblijoje – nei Senajame, nei Naujajame Testamente – neminima, kad moteriai leidžiama įžengti į presbiteriją. Moteriai uždraustas ir įšventinimas. Moteriai taip pat draudžiama bažnyčioje kalbėti ar mokyti. Moteriai draudžiama atlikinėti bažnytinės pareigas, geriausiu atveju ji gali gauti diakono pareigas, t.y. tarno, bet ne dvasininko! Biblija pristato visų rūšių, tik vyrams skirtas, bažnytinės pareigas, tokias kaip pirmųjų patriarchų (Nojaus, Jobo, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo) kunigystė, arba Aarono, Melchizedeko kunigystė, apaštalų kunigystė, vyskupystė. Visos šios bažnytinės pareigos yra vyrams, o jei kuri moteris galėtų jas gauti – jos būtų suteiktos Mergelei Marijai (*Radijallahu anha*). Bet pagal krikščioniškuosius mokymus, moteriai šios pareigos yra draudžiamos.

Peržvelkime keletą Biblijos citatų apie moters statusą.

1. Moteris baudžiama už jos vyro nuodėmę:

„Jei pranašas ar kunigas, ar kas nors kitas kalbėtų apie VIEŠPATIES naštą, tą žmogų ir jo šeimą (t.y. jo žmoną ir vaikus) aš nubausiu.“ (Jeremijo knyga, 23:34)²⁹

2. Svetimautojos sudegimas:

„Jei kunigo duktė suterštų save kekšyste, ji išniekintų ir savo tėvą. Ji turi būti sudeginta ugnyje.“ (Kunigų knyga, 21:9)

3. Moters rankos nukirtimas dėl iracionalių priežasčių:

„Jei susimuštų du vyrai ir vieno jų žmona įsikištų gelbėti savo vyrą nuo priešininko rankos, ištiesdama ranką ir griebdama jam už gėdos, ¹² nukirsi jai ranką. Nerodyk jokio gailesčio.“ (Pakartoto įstatymo knyga, 21:11-12)

4. Išsiskyrusioji, našlė ir svetimautoja yra lygiavertės:

„¹⁰Kunigas, esantis savo brolių vyriausias...¹³ Žmona jis gali imti tik moterį, kuri yra mergelė. ¹⁴ Našlės ar vyro atleistos moters, ar suterštos kekšystė – kekšės žmona jis negali imti. Jis turi imti žmona mergelę iš savo giminės, ¹⁵ kad nesuterštų savo palikuonių savo giminėje, nes aš, VIEŠPATS, jį pašventinu.“ (Kunigų knyga, 21:10,13-15)

5. Visiškas moters paklusimas vyrui:

„²² Jūs, moterys, būkite klusnios savo vyrams lyg kad Viešpačiui, ²³ nes vyras yra žmonos galva, kaip Kristus yra Bažnyčios galva, – jis, kūno gelbėtojas. ²⁴ Ir kaip Bažnyčia klauso Kristaus, taip ir moterys visur kur teklauso vyrų.“ (Laiškas efeziečiams, 5:22-24)

²⁹ Vertimas atliktas remiantis Rubšio ir Kavaliausko BIBLIJA, LVK (katalikų) leidimas 1998 m.

6. Moterų tylėjimas bažnyčioje:

„³⁴ Moterys tegul susirinkimuose tyli; kalbėti joms neleidžiama, jos turi būti klusnios, kaip skelbia įstatymas. ³⁵ Jeigu jos nori ko nors išmokti, tepasiklausia namie savo vyrų, nes moteriai negražu kalbėti bendruomenės susirinkime.“ (Pirmasis laiškas korintiečiams, 14:34-35)

7. Moteris yra pagundos priežastis:

„¹¹ Moteris tesimoko tyliai, su tikru nuolankumu. ¹² Aš neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų vyrui, – ji tesilaiko tyliai. ¹³ Juk pirmas buvo sukurtas Adomas, o paskui – Ieva. ¹⁴ Be to, Adomas nesidavė suvedžiojamas, o moteris buvo apgauta ir nupuolė. ¹⁵ Bet ji bus išganyta, gimdydama vaikus, – jos bus išganytos, jeigu išlaikys tikėjimą, meilę ir šventumą bei santūrumą.“ (Pirmasis laiškas Timotiejui, 2:11-15)

8. Vyrai valdo moteris:

„¹ Jūs, žmonos, būkite klusnios savo vyrams, kad tie, kurie neklauso žodžio, ir be žodžio būtų laimėti [tikėjimui] žmonių elgesiu, ² matydami jūsų gyvenimo dievobaimingumą ir skaistumą. ³ Tegu puošia jus ne išorė – šukuosena, aukso gražmenos ar ištailingi drabužiai, – ⁴ bet žmogaus širdies slaptuma: nesugadinta, švelni ir taikinga dvasia, kuri brangi Dievo akyse. ⁵ Juk kadaise taip ir puošdavosi šventos moterys, kurios turėjo viltį Dieve ir buvo klusnios savo vyrams. ⁶ Taip Sara klausė Abraomo ir vadino jį viešpačiu. Jūs tapote jos dukterimis, darydamos gera ir nebijodamos jokių bauginimų.“ (Pirmasis Petro laiškas, 3:1-6)

„O moteriai jis tarė: „Aš padauginsiu tavo skausmus ir nėštumą, – skausme gimdysi vaikus, – bet aistringai geisi savo vyro, ir jis bus tavo galva“. (Pradžios knyga, 3:16)

9. Svetimautojos užmėtymas akmenimis:

„¹³ Tarkime, vyras veda žmoną ir, suėjęs su ja, ima jos neapkęsti, ¹⁴ prasimano jai kaltinimų ir, šmeiždamas ją, sako: 'Aš vedžiau šią moterį, bet, suėjęs su ja, neradau įrodymo, kad ji būtų mergelė'. ¹⁵ Tuomet merginos tėvas ir motina pateiks merginos mergystės ženklus seniūnams miesto vartuose. ¹⁶ Merginos tėvas sakys seniūnams: 'Aš daviau savo dukterį žmona šiam vyrui, bet jis neapkenčia jos. ¹⁷ Prasimanė jai net kaltinimų, sakydamas: 'Aš neradau įrodymo, kad tavo duktė būtų mergelė'. Betgi štai yra mano dukters mergystės ženklai'. Tada jiedu išskleis drabužį miesto seniūnų akivaizdoje. ¹⁸ To miesto seniūnai tą vyrą paims ir jį nuplaks. ¹⁹ Be to, jie nubaus jį šimto sidabrinių šekelių bauda ir atiduos juos merginos tėvui, nes tas vyras apšmeižė mergelę Izraelyje. O ji pasiliks jo žmona; jis niekad neturės teisės su ja išsiskirti. ²⁰ Tačiau jei šis kaltinimas yra tiesa, – jei įsitikinta, kad mergina nebuvo mergelė, ²¹ – tada mergina bus išvesta prie jos tėvo namų durų, ir jos miesto vyrai užmuš ją akmenimis, nes ji padarė gėdingą dalyką Izraelyje, sanguliaudama savo tėvo namuose. Taip tu pašalinsi pikta iš jų“. (Pakartoto įstatymo knyga, 22:13-21)

„Jei vyras yra pagautas gulint su kito žmona, jiedu abu – vyras ir moteris, su kuria jis sugulė – turi mirti. Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.“ (Pakartoto įstatymo knyga, 22:22)

„Jei mieste vyras užklumpa merginą, kuri yra susižadėjusi, ir sueina su ja, išvesi juodu abu už miesto vartų ir užmuši akmenimis: merginą už tai, kad mieste nesišaukė pagalbos, o vyrą už tai, kad išprievartavo savo artimo žmoną. Taip tu pašalinsi pikta iš jų“. (Pakartoto įstatymo knyga, 22:23-24)

10. Moterys yra menkesnės už vyrus:

„³ Noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moters galva – vyras, o Kristaus galva – Dievas. ⁴ Kiekvienas vyras, kuris meldžiasi ar pranašauja apdengta galva, paniekina savo galvą. ⁵ Ir kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja neapgaubta galva, paniekina savo galvą: tai tolygu būti nuskustai. ⁶ Jei jau moteris neapsigaužia, tai tegul ir nusikerpa! O jei moteriai gėda nusikirpti ar nusiskusti plaukus, tegul apsigaužia. ⁷ Vyruui nereikia gauti galvos, nes jis yra Dievo atvaizdas ir atšvaitas. O moteris yra vyro atšvaitas. ⁸ Juk ne vyras padarytas iš moters, bet moteris iš vyro, ⁹ taip pat ne vyras buvo sukurtas moteriai, o moteris vyruui. ¹⁰ Todėl moteris privalo turėti ant galvos priklausomybės ženklą dėl angelų.“ (Pirmasis laiškas korintiečiams, 11:3-10)

11. *Didascalia Apostolorum* apie moteris:

Didascalia Apostolorum trečiasis skyrius „Moterys privalo paklusti vyrams.“

„Ir moteris privalo paklusti savo vyruui, nes moters galva yra jos vyras.. Bijok, moterie, savo vyro. Ir būk kukli priešais jį. Ir dėkok tik jam ir Dievui. Patarnauk jam, kad jis būtų tavimi patenkintas. Jei esi tikinti ir sieki, kad Dievas būtų tavimi patenkintas, nesipuošk prieš svetimus vyrus ir nedėvėk permatomų drabužių, tinkančių tik svetimautojoms, kad netrukdytų tavęs tokių moterų persekiotojai. O jei dėvi juos ne svetimavimui, vis tiek būsi prakeikta dėl savo grožybių, nes taip verti tave matančiuosius sekti iš paskos ir tavęs geisti. Kodėl nesi kukli, kad neįpultum nuodėmėn ir dėl tavęs nuodėmėn neįpultų kiti? Jei dėl tavęs sužlugo vyro siela – ir pati prapulsi. Jei privedi ką nors prie nuodėmės – jis taps daugybės tavo nuodėmių priežastimi, kaip parašyta Šventojoje Biblijoje: „Atėjus nedorumui, ateina ir panieka, o su negarbe ateina ir nemalonė.“ (Patarlių knyga, 18:3) Kiekvienas taip besielgiantis bus nuodėmės sužlugdytas ir seks neišmanėlių bedievių sielomis.

Perduokite tokiai moteriai, ką sako Šventoji Biblija: „Bloga moteris nekenčiamesnė už mirtį, nes yra spąstai neišmanėliams.“ „Kaip kinivarpa sugraužia medį, taip nedora moteris sužlugdo savo vyrą.“ „Geriau gyventi ant stogo, nei name su besivaidijančia moterimi.“ O krikščione, nebūk tokia moterimi, jei esi tikinti. Rūpinkis savo vyru, kad jis vienas būtų tavimi patenkintas. Gatvėje užsidenk drabužiu savo galvą, nes kai esi pagarbiai užsidengusi, esi saugi nuo blogio akių. Nepuošk savo veido, kurį Dievas sukūrė; o ką Dievas sukūrė yra nuostabu ir tam nereikia pagražinimų. Grožis yra Dievo malonė. Vaikščiok nuleidus galvą, žiūrėdama sau po kojomis ir visiškai užsidengus. Laikykis atokiai nuo bet kokių maudynių su vyrais, nes blogio spąstų daugybė. Tikinčioji nesimaudo su vyrais. O kai ji užsidengia savo veidą, tedengia jį svetimų akių baimė.. Ir jei esi tikinčioji – bėk šalin nuo bet kokio smalsumo ir žvilgsnių.. „Geriau gyventi dykumoje, nei su ilgaliežuve moterimi.“

Septintasis skyrius

Moterų mušimas Vakarų krikščioniškose visuomenėse

Daugybė siaurų pažiūrų žmonių, ištraukdami iš Korano ir Pranašo ﷺ pasakymų tik žodį „mušti“, tačiau nepaminėdami, kokiam kontekste jis buvo panaudotas, skleidžia klaidingą sampratą apie islamą. Iš tekstų „iškarpydami“ jų pačių sampratai prieštaraujančius žodžius, bei palikdami tik „naudinguosius“, apeidami tiesą ir objektyvumą, savo nešvariais triukais gilina islamo nesupratimą. Toks dalykų pristatymas tik dar labiau suklaidina žmones. Taipogi, jie teigia esą civilizuoti, besielgiantys su savo žmonėmis geriausiai, tačiau užsimerkia ir ignoruoja šiuos dalykus:

1. Dauguma tų, kurie garsiai tvirtina gerai besielgiantys su savo žmonėmis, dažniausiai, viešai meluoja ir apsimetinėja.
2. Islamas yra vienintelė religija, paminėjusi prierašius ir gailesčio kupinus santykius tarp sutuoktinių, ir neleidžianti skaudinti žmonos nei žodžiais, nei fiziškai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš Jo ženklų – kad Jis sukūrė iš jūsų pačių jums žmonas, kad jūs gyventumėte su jomis kartu. Ir įdiegė tarp jūsų meilę ir gailestį. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms turintiems žinių!“

(Koranas, 30:21)

3. Prieš 1400 metų vienintelis islamas pasmerkė kiekvieną, kuris įžeidinėja ar muša savo žmoną, ar žiūri į ją iš viršaus, tarsi jos padėtis santykiuose būtų to verta. Toks elgesys laikomas vyro trūkumu.

4. Islamas skatina geriausią elgesį su savo žmona, nes visos Korano *ajjos* ir Pranašo ﷺ pasakymai apie sutuoktinių santykius skatina gerus tarpusavio santykius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Žmonos turi tokias pačias teises, kaip ir pareigas.“

(Koranas, 2:228)

5. Islamas nustatė apdovanojimus už gerą elgesį tarpusavy ir ypač tarp sutuoktinių. Pranašas ﷺ pasakė: **„Allahas apdovanos tave už viską, ką išleidai siekdamas Allaho malonės, net jei tai tebuvo į tavo žmonos burną įdėtas maisto kąsnis.“**³⁰
6. Moterų mušimą islamas padarė išimtimi, o ne taisykle; ir tik ypatingomis sąlygomis, paliekant moters mušimą tik paskutiniausia priemone, dar blogesnių pasekmių užkirtimui. Nes moterys skiriasi priklausomai nuo laikmečio, visuomenės ar šeimos. Kas efektyvu vienoje visuomenėje, gali neveikti arba net pabloginti padėtį kitoje. Ir vienoks elgesys su moterimi gali visiškai netikti kitokioje visuomenėje ar eroje, nepaisant visų pastangų.
7. Mūsų laikais, smurtas šeimoje labiausiai išsivysčiusiose šalyse yra plačiai paplitęs. Kiek vakariečių užsipuola savo žmonas viešose vietose: oro uostuose, restoranuose, baruose ar net gatvėse praeiviams matant? Tai jokia paslaptis, apie tai skelbiama žiniasklaidoje. Papildomai, kiek vakariečių moterų Amerikoje, Kanadoje, Europoje ar Australijoje kreipiasi į policiją kaltindamos savo vyrus smurtu? Ir ieškiniai nepriimami be akivaizdžių įrodymų, kaip minėjome anksčiau, tokių kaip lūžiai, mėlynės, kraujavimas ir pan. Ir kiekvienas, pažvelgęs į oficialiąją Amerikos, Europos ar Australijos policijos statistiką, tuo įsitikintų.

³⁰ Al-Bukhari

Moterų mušimo plitimas Vakarų visuomenėse

Pateiksime šiuos įrodymus, apie smurto šeimoje plitimą Vakaruose:

1. Sukurta daugybė vyriausybinių ir nevyriausybinių organizacijų, kovai su šeiminiu smurtu prieš moteris ir vaikus, kurioms iki šiol nepavyko jo pažaboti.
2. Pasikartojančios ir nuolatinės kampanijos žiniasklaidoje, skatinančios kaimynus nedelsiant pranešti atitinkamoms organizacijoms apie pastebėtus smurto šeimoje atvejus.
3. Vakarų piliečių klausiamo:

Ar bent kartą teko mušti savo žmoną?

Ar teko matyti ar girdėti savo tėvą mušant motiną?

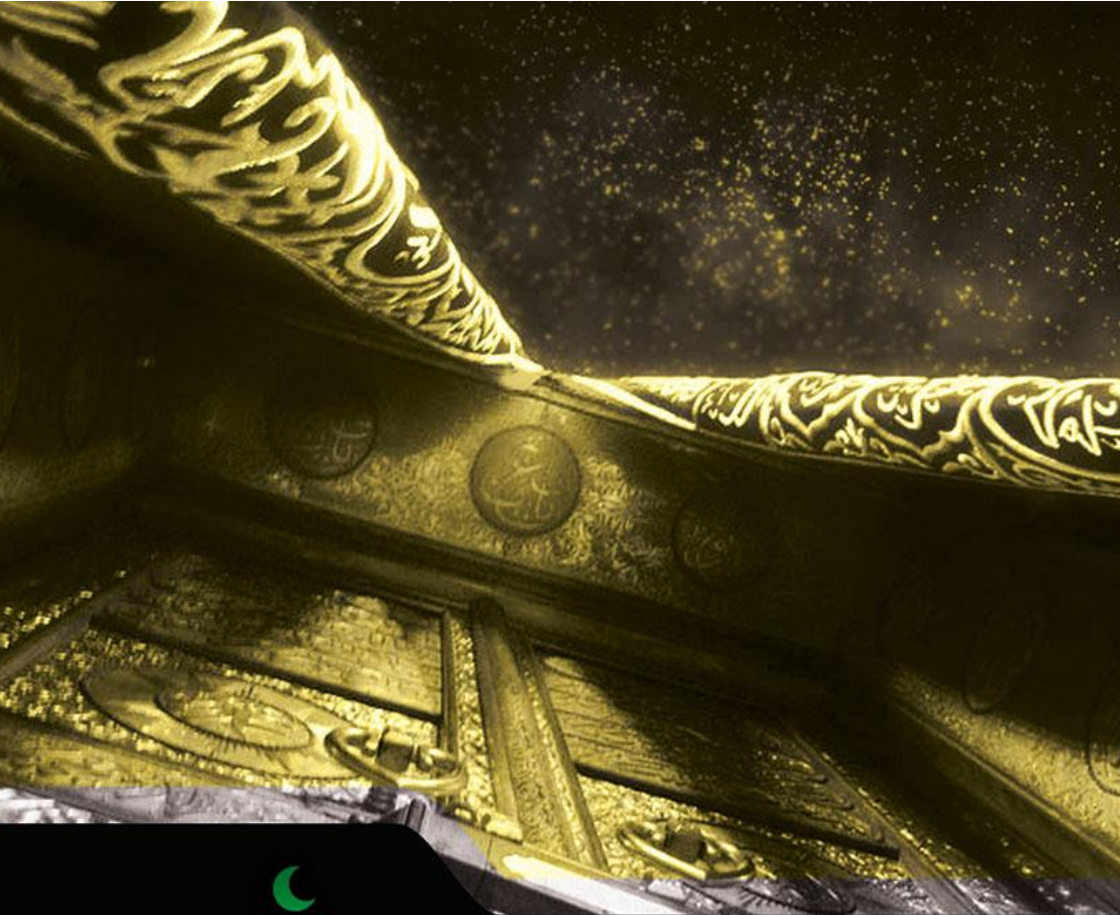
Ar teko girdėti ką nors iš giminių kada nors mušus savo žmoną?

Ar teko girdėti, jog kuris nors iš kaimynų muštų savo žmoną?

Šiais klausimais siekiame įrodyti vyrų smurto prieš žmonas egzistavimą Europoje, Amerikoje, Kanadoje, Australijoje ir pan.

Galiausiai, kiekvienam nešališkam žmogui turi būti aišku, kad islamas gerbia moterį, iškelia jos padėtį virš visko, kas galėtų pakenkti jos orumui, bei griežtai įspėja dėl jos skriaudimo. Pranašas صلی اللہ علیہ وسلم pasakė: „O Allah, paliudyk, jog pareiškiau dviejų silpnųjų – našlaičių ir moterų - teises neliečiamomis.“³¹

³¹ An-Nasai, Achmad, Ibn Madžahm As-Silsilah As-Sachycha, Nr.1015

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM